
3r PREMI PROSA NOIS I NOIES DE 9 A 11 ANYS

Obra: 397 L'Eleanor

Autora: ALONA BYSTROVA

L'ELEANOR

Aquesta història tracta de una nena que va tenir la sort de ser normal, però potser no tan normal com creia. Va néixer amb uns poders extraordinaris, els quals va descobrir mentre va anar creixent. La seva família no li prestava gaire atenció... Però, pensant-ho bé, sí que hi havia algunes persones que l'estimaven: la seva àvia i la seva germana petita.

Una nit, abans de anar-se'n a dormir, va pensar què li explicaria a la seva àvia. Sempre li explicava coses. A l'Eleanor li agradava molt llegir. Els seus pares tenien una biblioteca enorme, era pràcticament infinita. Sempre que anava a la biblioteca li deien que no anés massa al fons, però mai no li van dir per què. Un dia es va armar de valor i curiositat i va anar fins el fons de la biblioteca. Anava i anava avançant a poc a poc i va començar a creure que de veritat era infinita, però de sobte va veure el bibliotecari. Era un home d'uns 70 anys que sempre havia treballat per a la seva família. L'home es va estranyar en veure-la perquè l'Eleanor tenia completament prohibit anar-se'n tan al fons de la biblioteca. Però l'home només li va donar una llanterna medieval, no li va dir res i se'n va anar. L'Eleanor, estranyada, va continuar caminant pel passadís principal. Després d'uns quinze minuts va sentir un soroll en un passadís de l'esquerra. Eren uns colibrís d'origami que anaven volant pel corredor. L'Eleanor es va sorprendre moltíssim i va decidir entrar. Al moment de fer-ho, els colibrís van començar a volar al seu voltant. Però de cop i volta, els colibrís se'n van anar, van desaparèixer. La nena es va girar ràpidament i llavors va descobrir la llegenda

de la biblioteca: Era la pols de las catifes, parts arrancades o desfetes dels llibres que avançaven cap a l'Eleanor. Ella se'n va anar corrents, però d'un racó va aparèixer un altre dels monstres de la llibreria i de l'ensurt li va caure a terra la llanterna medieval. I com que era l'única cosa que despistava als monstres, ells van a anar més i més ràpid cap a l'Eleanor. Ella va córrer amb totes les seves forces, es va girar i va veure els colibrís intentant escapar, però no van poder. De de cop i volta va veure com un colibrí es desmaiava i queia al terra. Eleanor no podia suportar veure'l tirat a terra i els monstres apropant-se a ell. Llavors es va llançar a agafar al colibrí i, quan va aconseguir agafar-lo, una cosa líquida es va estendre per damunt de l'Eleanor, pels seus braços, la seva cara i pels seus ulls. I tot es va enfosquir.

Va despertar-se en el seu llit. Va pensar que havia sigut un malson i va mirar per la finestra. Va veure una lluna i el colibrí que havia salvat dels monstres. Va girar el cap i va veure la seva àvia i la seva germana petita. Li estaven agafant una mà de la que sortia una forta olor de paper d'origami, del mateix paper d'origami que els colibrís de la biblioteca. Eleanor va tancar els ulls i va veure un colibrí assegut damunt de la seva mà.

Arkchi